

Somlyó György

CENTENÁRIUM – PRELIMINÁRIS

Lossonczy Tamás „Párizsi kék szalon”-jának megnyitására

(Alig) százéves órjáskisgyerek
 ül napestig szűk kuckójában
 a nagy költő meredek utcájának
 rózsadombi lejtőjén
 lába se mozdul
 be se járja a járókát
 csak babrál rongy papírjai között
 míg színes ékkövekké nem hajladoznak
 hatalmas ölelő karjai végén
 rebbenő vakzongorista artista-kezában
 játszadozik a világgal
 nem tétre játszik
 még játéka a munka már munkája a játék
 s amikor senki se látja
 felrepül béna lábán
 magában hívó
 hitetlen Tamás
 a rozoga falépcsőn a padlásra
 hogy önnön innovatív projektív geometriájában
 mindenestül felfordítsa a világot
 éppolyanra forgatva le amilyennek ő szeretné
 hupikékből tulipirosba
 görbéből egyenesbe
 föl(ül)rajzolja irdatlan századát
 száz év
 ezeregy kép
 két vaksi szem
 egy ember
 szűk kuckójában
 kereng akár egy kiolthatatlan fénycsóva
 az égnek csúfolt semmisségben